

Leona Mikundová Fešarová, *Società Dante Alighieri a její význam pro šíření italské kultury*, České Budějovice 2012, 52 s. + přílohy (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Leony Mikundové Fešarové přináší analýzu aktivit *Società Dante Alighieri* od jejího založení v roce 1889 až po současnost. Text je logicky strukturován. Nezbytný úvod k tématu obstaraly kapitoly, v nichž studentka pojednala o vzniku a vývoji této instituce (s. 8-16) a její organizační struktuře (s. 16-20). V následující části práce již zkoumala jednotlivé aktivity institutu, a to jak na poli vzdělání, tak i v oblasti kultury (20-28). Jako ukázkový model Leoně Mikundové Fešarové posloužila pražská pobočka společnosti založená v roce 2005. Jelikož *Società Dante Alighieri* šíří znalost italského jazyka a kultury také prostřednictvím internetu, v práci Leony Mikundové Fešarové nalezneme rovněž informace o možnosti využití webových stránek společnosti (s. 28-33). Konečně, v poslední části práce se studentka pokusila o stručnou komparaci aktivit *Società Dante Alighieri* s podobně zaměřenými organizacemi, konkrétně s Alliance Française, British Council, Goethe-Institutem, a Institutem Cervantes (s. 33-46). Při koncipování své stati vycházela Leona Mikundová Fešarová především z internetových zdrojů a několika titulů zahraniční literatury. Takto získané znalosti si navíc prohloubila díky vlastním konzultacím v pražské pobočce *Società Dante Alighieri*.

Jazyková stránka práce je velmi solidní. Leona Mikundová Fešarová dobře formuluje své myšlenky a její stať je téměř bez gramatických chyb.

K obsahu a pojetí práce mám připomínky. Autorka sice úspěšně shromáždila důležitá fakta (vesměs na základě www stránek *Società Dante Alighieri*), ale tato data předkládá čtenáři, aniž by je nějak interpretovala. Jen málokdy klade svým zdrojům otázky, jen výjimečně se v její práci setkáme s hypotézami či srovnáním. Na některých místech tak její stať připomíná spíše bulletin *Società Dante Alighieri* než bakalářskou práci.

Mrzí mne rovněž, že studentka věnovala mnohem větší pozornost jazykovým kurzům společnosti Dante Alighieri, než jejím aktivitám na poli kultury. V závěru své práce sice hovoří o snaze, již tato instituce vyvíjí za účelem upevnění národní identity, v samotném textu je však tato skutečnost reflektována jen velmi okrajově.

Přestože oceňuji záměr Leony Mikundové Fešarové přiblížit čtenáři také další obdobně zaměřené instituce, jež pocházejí z jiných jazykových oblastí, způsob, kterým tak činí, se mi nezdá zrovna nejšťastnější. Očekával bych totiž, že bude studentka při prezentaci

zmiňovaných institucí klást větší důraz na komparaci se společností Dante Alighieri. Krom toho by se při srovnávání nabízelo věnovat větší pozornost také další instituci, jež v České republice propaguje italský jazyk a kulturu – Společnosti přátel Itálie.

Pozitivně kvituji uveřejnění katalogu pražské pobočky *Società Dante Alighieri* v příloze k bakalářské práci. Vzhledem k tomu, že je celá práce psána v českém jazyce mne ale zarazí, že studentka ponechala katalog v původní italské podobě. Obdobnou připomínku by bylo možné vznést také k seznamu zahraničních poboček *Società Dante Alighieri*.

Závěrem: I přes naznačené připomínky doporučuji bakalářskou práci Leony Mikundové Fešarové k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm „**velmi dobře**“.

České Budějovice 28. 5. 2012

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.